

Aprīnķa skate Limbažos - ar teātra mīlestību

Tas, ka alū kājas nomazgātas, garšu nemitāt! Caur diviļi šo dzērienu filtrē Viļķenes kultūras nama teātra aktrises Māra Zvine (no kreisās) un Māra Zējele. Visā noraugās Juris Bracka un Pārsla Zeidmane

Pēc Vidrižu teātra aktrises Elitas Bušas meistariģās konsultācijās Jura Dūdas-Čača varoņa morālājam problēmām noticēja arī skatītāji zālē

Nedēļas nogalē Limbažos notika aprīnķa amaterteātru skate. Tajā savu pērnās sezonas veikumu atrādīja 10 kolektīvu no Limbažu un Alojās novada. Skate bija arī svētki gan skatītājiem, gan spēlētājiem, kuri šai sajūtai ļāvās. Vieniem bija iespēja bez maksas noskatīties daudz dažādu izrāžu. Savukārt kolektīvu spēlesprieks bija gluži vai sataustāms. Par to, kāds ir amaterteātru galvenais uzdevums, nevienam nebija šaubu - priecāties par to, ko dara, un aizraut savus skatītājus. Gandarījums, ka skates repertuārā netrūka izrāžu, kas izpelnījās Limbažos sanākušās publikas simpātijas un ekspertu atzinību.

A jeb augstāko pakāpi ar 47 punktiem šoreiz saņēma Limbažu Auseklja teātris (rež. Inta Kalniņa) un Viļķenes kultūras nama amaterteātris (rež. Indra Rube) ar 45 punktiem. I pakāpi ieguva Sporta un kultūras centra *Vidriži* amaterteātris (rež. Agris Steps) un Pociema kultūras nama amaterteātris (rež. Sarmīte Strazdiņa). II - Skultes kultūras integrācijas centra amaterteātris (rež. Līgita Smildziņa), Umurgas kultūras nama amaterteātris (rež. I. Rube), Brīvzemnieku pagasta tautas nama amaterteātris (rež. Nelda Bailīte). III pakāpe - Staiceles kultūras nama amaterteātrim *Fabrika* (rež. Aira Lapkovska), Vilzēnu tautas nama amaterteātrim *Man patīk* (rež. A. Lapkovska), Pāles kultūras nama amaterteātrim *Azarts* (rež. Ilze Baumanne). Tāds bija ekspertu Valda Lūriņa un Jāņa Kaijaka vērtējums.

Jāteic - vislielākā skates pārsteiguma statuss šoreiz pienākas S. Strazdiņas režijas debijai ar *Vigatas Pumpures lugas Tobiasas ir miris, lai dzīvo Tobiasas* iestu-

dējumu. Iepriekšējā režisore nav varējusi pie pociemīšiem izbraukāt, tāpēc vadību uzņēmusies pieredzējusi aktrise no pašu vidus. Kolektīvs ar šādu lietu kārtību šķita pat ļoti apmierināts. - *Mums no viņas nav bail, norādām arī uz viņas kļūdām, lai gan, nopietni runājot, mums kļūdu nav!* - pēc izrādes smēja viens no vīriem. Kolektīvs atklāja, ka šī esot jau 10. izrāde. Būts gan Valkā, gan Ērgemē, Valmierā brīvdabā nospēlēta viena no labākajām izrādēm. Pabraukājot apkārt, pēc katras izrādes kaut kas esot pamainījies. Skates eksperti atzīnīgi novērtēja S. Strazdiņu par talantīgo debiju, slavējot izrādi par interesantājiem tēliem un labajiem dialogiem. Savukārt viļķenieši un vidrižnieki saņēma J. Kaijaka un V. Lūriņa pozitīvu vērtējumu par ļoti saliedētiem aktieru ansambļiem. Vidrižniekus uzteica arī par veiksmīgu materiāla izvēli, iestudējot *Leva Zorina Vīrietis un sievietes*. Pēc izrādes uzrunātie aktieri atzina, ka sākumā negājis viegli. - *Varbūt kaut kur arī ir tādi vīriēši - tik nepastāvīgi, viegli ietekmējami*, - par savu varoni teica Juris Dūda-Čačs. Viņam bijis ļoti grūti pieņemt šo tēlu, tā veidošanā ieguldīts daudz darba. - *Savējie vienmēr atbalstīs, bet, kad aizbrauc kaut kur citur un dzird kādu labu vārdu, tad nākamajā reizē, kad ir kāds darbiņš, to dari ar dubultu sparū*, - teica aktieris. Interesanti, ka viņš šobrīd spēlē arī Raganas teātrī, aizstājot trūkstošu aktieri. Arī Elita Buša, lai izveidotu spilgtu psihoterapeites lomū, esot nopietni strādājusi. Skatītāji aktieru pūles acīmredzami novērtēja! Par viļķeniešu iestudēto *Dankovītes lugu Sievasmātes bizness* skatītāji un eksperti bija vienprātis - veiksmīga un labestīga izrāde, kurā režisorei izdevies atļot latgaliešiem raksturīgo dzīves

uztveri. Žūrijas īpašā balva, atzīmējot aktrises darbu izrādē, tika Mārai Zvinei par lielisko sievasmātes Domes tēlojumu.

Auseklja Limbažu teātra iestudējumā *Dūdātāji* I. Kalniņas režijā (teksts Zane Pamše, Ēriks Hānbergs) eksperti teicās redzējuši tās kvalitātes, ar kurām teātris Latvijā zināms jau ilgu gadu. Limbažniekiem atkal izdevies piedāvāt skatītājiem ne tikai lielisku aktierspēli, bet pārsteigt ar neierastu režiju. Ekspertiem ļoti patika scenogrāfija - plīts, uz kuras izrādes laikā tika gatavota pavasim īsta maltīte. - *Izrādi pēc eksperta viedokļa neviens nepārveidos*, - pēcāk sacīja režisore. Tomēr vērtējumu un skatījumu uzskata par noderīgu turpmākajā darbā. Turklāt abi vērtētāji šoreiz ir profesionāli praktiķi. I. Kalniņa bija starptiem režisoriem, kuri apmierināti ar skates norisi rudenī nevis pavasarī, kā novadā bija līdz šim. - *Man patīk izrādes arvien pilnveidot. Amatierizrāde ir dzīva, kamēr tā attīstās. Ja nekā nav, ko mainīt, tad izrāde ir nospēlēta*, - viņa bilda. Režisore zināja teikt, ka daudzkur Latvijā ir tāda kārtība. Tas esot arī loģiskāk, jo pēc šīs skates izrādes izvērza nākamā līmeņa - reģionālajai - skatei. I. Kalniņa pastāstīja, ka ar *Dūdātājiem* drīzumā paredzēts doties uz Kandavu (sadarbībā ar Borisu un Ināras Teteru fondu), kā arī uz festivālu Jēkabpilī.

- *Pirmkārt, ir ļoti labs iespāids par pilsētu un cilvēkiem, kuri organizē skati, otrkārt, par cilvēkiem, kuri sabraukuši un spēlē izrādes*, - pēcāk sacīja V. Lūriņš. Viņš atgādināja, ka izrādes, tāpat kā profesionālajos teātros, gadās veiksmīgas un mazāk veiksmīgas. - *Katrā ziņā pie veiksmīgākajām pieder tās, kurās ieguldīts liels darbs*, - sprieda režisors. Savukārt J. Kaijaks piebilda, ka spēlētāji ir brīnīšķīgi cil-

vēki - ļoti skatuviski, talantīgi, interesanti. Pamatā tā esot režisoru atbildība, ko viņi ar šiem cilvēkiem iesāk. Svarīgs ir darbs jau pirms mēģinājumu sākuma, rūpīgi izlasot materiālu un daudz domājot, kā to iestudēt. Materiālu eksperti iesaka izvēlēties tā, lai tēma būtu pašiem tuva, saprotama, saistoša. - *Lai sirds ir klāt!* - vēlēja V. Lūriņš. Taču griboties redzēt komēdijas, par kurām nav kauns smieties. Skatītājam izklaidi nevajadzētu piedāvāt ar atrunu, ka viņam nēko gudrāku nevajag. Abi sprieda, ka šoreiz (ar pāris izņēmumiem) bijis salīdzinoši maz *lētā* materiāla. Reizēm skatēs tas dominē. V. Lūriņš ieteica materiālu meklēt arī savā apkaimē. Uzzinājuši, ka nule izdota Gunas Rozes grāmata *101 kilometrs*, tūlīt nosprieduši, ka tādā darbā noteikti būtu vietējiem skatītājiem saistoši stāsti, ko varētu likt uz skatuves. Eksperti atzīmēja, ka nevienu spēlētāju nedrīkst dzīt mājās, ja lomū nepietiek, taču viņi iesaka amatieriem nebaidīties atrasto materiālu brīvi pielāgot savām vajadzībām - mūsdienās teksts vairs nav jāiestudē vārds vārdā.

Skates rīkotāja - Limbažu novada pašvaldības Kultūras nodaļas vadītāja Mārīte Saulīte - aizvadītās divas dienas vērtēja kā fiziski smagas, bet emocionāli pozitīvas. - *Ar katru gadu ir vairāk skatītāju. Mūsu amaterteātri ir savās tradīcijās noturīgi, stabili. Teātris ir katrā pagastā*, - viņa pauda gandarījumu. Prieks bijis arī par jaunajiem režisoriem, kuru šogad bija trīs - Pāles, Pociema un Brīvzemnieku teātri. Saistoši bijis klausīties ekspertu pozitīvajā domu apmaiņā ar režisoriem, viņaspriest, no šīm sarunām daudz varēja mācīties.

Lindas TAURINĀS teksts un foto